

מזל שחר זיכרונה לברכה

6.5.2012

מזל אהובה

כמה אלגנטיות!

כשדמיינתי לעצמי איך תהייה הפרידה ממך, היה לי ברור שאצלך זה יהיה באלגנטיות. בלי להכביד, בנתינה, בצניעות ובאצילות שלך.

איך אפשר להאמין שבאשה כזו קטנה יש כל כך הרבה שפע של אהבה וחום ונתינה.

היית הסבתא המאמצת שלנו. הסבתא שיכולנו לבחור בעצמנו, מתוך הבנה שאין טובה ממך בתחום. וכך, במיומנות של אשת מקצוע עטפת את עצמך בשנותיך האחרונות, בחברים, בבנים, נכדים ונינים רבים, בבית הומה תינוקות, חברות ורוח צעירה. וכולנו בחרנו אותך!

בהתחלה זה היה רותם של אריק ומרגנית גוטלר, הוא היה "הבכור" לו אין סבים בכברי. בקומה למעלה היו שון ומאיה של דניאלה ועודד הלוי. אחר כך הצטרפו עומר ואסף שלנו ואליהם רותם, שלו ואיילת הקטנה של שי ומריאנה וכמובן שהיו עוד אחרים.

וכך זכינו לכל הפינוקים שאפשר לחלום עליהם: ביקורים אצלכם, שעות של אחר-הצהרים על הדשא המשותף, כיבודים מתוקים בצלחות קטנות, מתנות לילדים בימי הולדת, חבילות מפנקות של עוגיות רוגלך שנגמרות מייד, אגוזים קלויים במלח מהעץ בשביל דרור, חבילות שוקולד לעומר, סוודרים שאת סורגת, אפודות, גרביים לתינוקות שנולדים ובעיקר זכינו באהבה, אהבה שלא תלויה בדבר.

אני זוכרת נסיעות לנהריה ביחד, לקנות משהו כשצריך, כי היה לך כשרון להמשיך ולהתחדש תמיד למרות גילך המבוגר. מסיבות בחגים שארגנת והזמנת את כולנו. ביומולדת ארבעים של מרגנית ערכת שולחת ובכישרון אספת את פרחי העונה לסידורי פרחים שרק יד אומן יודעת לעשות. לפני שנה, ביום ההולדת 85 יצאנו כולנו לפיקניק משותף כשאת מנצחת על הכול, יוזמת, מארגנת, טווח סביבך אהבה ואושר.

בחופשת הלידה שלי עם אסף הקשר בינינו העמיק. את היית המתנה שלי! היינו מבלות שעות רבות ביחד. את היית מפנקת תמיד. ארוחות צהרים אצלכם, בישולים של בְּנִיָּה, מרק עגבניות או ירקות, לפתן או מה שאני מזמינה ובעיקר מתלהבת מהתינוק.

כשהיית אומרת לי: "כל הכבוד לך על איך שאת מסתדרת", וקראת לי "חברמנית", עשית אותי מאושרת. כנראה ששלחו אותך אליי עם כל הניסיון שלך ללוות אותי ברגעים הלא פשוטים של אם צעירה. הרגשתי שאם את מעריכה אותי אז כנראה שאני באמת בסדר.

הייתה בך המון סקרנות וצימאון ללמוד דברים חדשים, לנסוע לטייל, לקרוא, לחוות את העולם. דרך הכרנו ונקשרו לסבא בנייה. מהסבא הקשוח נולד איש חם, מצחיק ואוהב. לא אהבת לדבר על העבר שלך. ניסיתי לשאול אבל הבנתי מהר שיש דברים שלא מדברים עליהם, וזה בסדר. ועד היום הרבה פרטים אינני יודעת וזה בסדר.

ביום ראשון שעבר, בדיוק לפני שבוע, באתי בלילה לשבת לידך בבית החולים. אני קצת איחרתי ואת התקשרת אליי בתשע וחצי לשאול מה קורה? אמרתי לך שאני בדרך וכבר מגיעה. אני מאמינה שהרגשתי שאלו השעות האחרונות שלנו ביחד. הרגשתי רע, סבלת, ניסיתי לעזור ולא הצלחתי. ואז לרגע הרמת את הראש מעל המיטה ואמרת לי: "תסתכלי, תמר, על הציור הזה שתלוי ממול, כמה הוא יפה, הצבעים כל כך יפים אני רואה כל מיני דמויות. הן כל הזמן משתנות..." וזאת הייתה המתנה האחרונה שלך אלי.

עכשיו אני יודעת שבמקום החדש שלך את מציירת במרץ וביעילות את הציור החדש שלך ויש שם המון צבע, ופרחים מהגינה שלך ושל בנייה וגם הרבה דמויות חדשות וישנות שמלוות אותך ואוהבות.

מזל- תודה.

תודה בשמי ובשם כל אלה שזכו לאהבתך,

תודה בשם כל הנכדים והבנים המאומצים שלך.

אוהבת תמיד

תמר לבנה

מכתב מנוריקו

לְבָנִיָּה וְלִכְל מִשְׁפַּחַת שַׁחַר -

כֹּל כֵּךְ עֲצוּב לְשִׁמוּעַ שְׁמִזֵּל הַלְכָה לְעוֹלָמָה. אֲנִי מִצְטַעֶרֶת שְׁאִינְנִי יִכְוֹלָה לְהִשְׁתַּתֵּף בְּהַלְוִיָּה בְּכַבְרִי.
הַמִּרְחָק הַזֶּה הוּא כָּאֵב בְּשִׁבְלִי עֵכְשִׁיו.

בְּמִשְׁךְ 44 שָׁנִים לְמִדְתִּי מִמִּזֵּל הָרַבָּה דְּבָרִים חֲשׁוּבִים.

לְמִשָּׁל הַיָּא, הָאִישָׁה הַקְטָנָה, שֶׁלֹּא בּוֹלְטֵת בַּחֲבֵרָה אֲבֵל יֵשׁ לָהּ אִיפּוֹק גְּדוֹל וְחֹזֵק וְאִפִּילוּ כִּשְׁהִיא
בְּעֲצָמָה בְּצָרָה כְּבִדָּה, הַיָּא יִכְלָה לְעוֹדֵד אֶת הָאֲחֵרִים כִּשְׁהִיוּ בְּצָרוֹת.

אִף פַּעַם לֹא הִתְלוֹנְנָה עַל הַחַיִּים שֶׁלָּהּ וְתִמִּיד הַיָּא מִסְתַּכֶּלֶת בְּעֵינָיִים חַיּוּבִיּוֹת עִם תְּקוּוּהָ, וְתוֹמֶכֶת
בְּאֲחֵרִים. זֶה דְּבַר מְאֹד קֶשֶׁה. אֲנִי יוֹדַעַת זֹאת עֵכְשִׁיו אַחֲרֵי שֶׁנַּעֲשִׂיתִי מִבּוֹגְרָת.

אִז אֲנִי הִתְפַּלְאֵתִי כִּמָּה פַּעֲמִים אִיךְ הַיָּא מִסְתַּדְרֵת כֵּךְ עִם הַהֲרַגְשָׁה הַפְּנִימִית שֶׁלָּהּ.

אֲוֹמְרִים שֶׁלְעַם שֶׁלְנוּ, הַיִּפְנִים, יֵשׁ אִיפּוֹק וְזֶה כּוֹחַ גְּדוֹל. אֲבֵל דּוּוֹקָא אֲנִי לֹא לְמִדְתִּי אֶת זֶה מֵהָעַם
שֶׁלְנוּ, אֲלֵא מִמִּזֵּל הַיִּשְׂרָאֵלִית.

בְּחֹדֶר שֶׁלִּי תְלוּיּוֹת עַל הַקִּיר הָרַבָּה יִצִּירוֹת שֶׁל מִזֵּל. לְמִשָּׁל, מִגֵּשׁ עִם צִיּוּרִים, רִקְמָה, סְרִיגָה... וְכֹל
פַּעַם שְׁאֲנִי מִסְתַּכֶּלֶת עֲלֵיהֶם אֲנִי מִתְאַרֶת אִיךְ מִזֵּל שׁוֹקַעַת בְּעִבּוּדוֹת-יָד וְאִיךְ מִזֵּל מַחִיִּיכֶת כִּמוֹ יִלְדָה
קְטָנָה. הַחִיּוֹךְ שֶׁמִּסְתַּתֵּר בְּתוֹךְ הַיִּצִּירוֹת הָאֵלֶּה נוֹתֵן לִי הַרְגֵשֶׁת רוּחָה גְּדוֹלָה.

מֵהַיּוֹם אֲנִי אֲזַכּוֹר אֹתָהּ עוֹד וְעוֹד אֲנִי בְטוּחָה שֶׁהַיָּא תִּמְשִׁיךְ לְעוֹדֵד אֹתִי וְאֶת כֹּל הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁלִּי,
יַחַד עִם גְּזֻקִּי, יוֹשִׁי, יוֹקוּ, מֵאֲאָרוֹ, וְאִקִּי.

תּוֹדָה רַבָּה מִזֵּל. מֵהַיּוֹם אֲנִי אֶתְחִיל לְחֲשׁוֹב מָה אֲנִי יִכְוֹלִים לְתֵת לָהּ בַּחֲזָרָה. אֲנִי לֹא יוֹדַעַת אִיךְ זֶה
בִּיהָדוֹת, אֲבֵל אֲצַלְנוּ חוֹשְׁבִים וּמֵאֲמִינִים בְּעוֹלָם הַבָּא.

אִז לְהִתְרַאוֹת מִזֵּל. וְשֵׁם נִיפְגֵּשׁ גַּם עִם רַעִיָּה.

נִוְרִיקוּ, הַבַּת הַמֵּאוּמָצֶת שֶׁלְךָ בִּיפֶן.